

Sygn. akt VI K 595/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P. w składzie

Przewodniczący SSR Adam Skrzypek

Protokolant Monika Kot

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej - - - -

po rozpoznaniu dnia 8 września 2017 roku sprawy P. G.

syna M. i M. ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że w dniu 19 lutego 2017 r. w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd E. P. poprzez okazanie na ekranie telefonu komórkowego wykonanie operacji internetowego przelewu bankowego ze swojego konta na konto E. P., który to przelew nie został zrealizowany, wskutek czego doprowadził do zawarcia przez E. P. umowy kupna-sprzedaży, a tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 5800 zł na szkodę E. P. i K. P., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 §1 kk będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 marca 2010 r. sygn. akt II K 381/10 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie do dnia 25.10.2013 r. do dnia 21.02.2014 r. oraz od dnia 26.03.2016 r. do dnia 26.05.2016 r.

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk;

orzeka

- 1. oskarżonego P. G. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej, przy przyjęciu, iż był skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach w sprawie II K 381/10 za przestępstwo podobne przeciwko mieniu, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**
- 2. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych E. P. i K. P. kwot po 2900 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych);**
- 3. na mocy art. 230 § 2 kpk zwraca dowód rzeczowy w postaci samochodu osobowego marki V. (...) nr rejestracyjny (...): (...) K. G. jako zbędny dla postępowania karnego;**
- 4. na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 841,32 zł (osiemset czterdzieści jeden złotych trzydzieści dwa grosze) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu;**

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciąża Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt VI K 595/17

UZASADNIENIE WYROKU

w trybie art. 423 § 1a kpk

Wobec wskazania we wniosku obrońcy o sporządzenie uzasadnienia wyroku, że dotyczy on jedynie rozstrzygnięcia o karze, Sąd na mocy art. 423 § 1a kpk ograniczył zakres uzasadnienia co do tej kwestii.

Oskarżonemu P. G. za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk wymierzono na mocy art. 286 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, a także na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zasady wymiary kary przewidziane w art. 53 § 1 i 2 kk.

W cenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu i stopień zawinienia oskarżonego był znaczny. Oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystał zaufanie osób znajomych, co pozwoliło mu popełnić przestępstwo. Sposób zatem działania oskarżonego, w ocenie Sądu, zasługuje na potępienie. Jednocześnie oskarżony jest osobą karaną, a czynu dopuścił się warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk, co powoduje, że prognoza kryminologiczna jest jednoznacznie negatywna.

Zdaniem Sądu kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatną karą tak do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak i do stopnia zawinienia, bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Zdaniem Sądu brak jest możliwości orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju, bowiem taka kara nie spełni celów kary, zaś przepis art. 69 kodeksu karnego i fakt wcześniejszej karalności na karę pozbawienia wolności wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Wobec wniosku pokrzywdzonych zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwot po 2900 zł na rzecz każdego z pokrzywdzonych tj. E. P. i K. P..

Zauważyć należy, że pokrzywdzeni domagali się naprawienia szkody w naturze poprzez zwrot pojazdu. Zwrócić jednak należy uwagę, że zgodnie z art. 363 kodeksu cywilnego naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

W ocenie Sądu w dacie orzekania pokrzywdzeni, jak i oskarżony nie są już właścicielami samochodu osobowego marki V. (...) nr rejestracyjny (...): (...).

W dacie zawarcia umowy sprzedaży w dniu 19 lutego 2017 roku obaj współwłaściciele (każdy z pokrzywdzonych posiadał udział 1/2 w pojeździe) jako sprzedający zbyli pojazd na rzecz oskarżonego za cenę 5800 złotych. Umowa nie zawierała żadnych zastrzeżeń co do własności pojazdu. W konsekwencji zgodnie z art. 155 kodeksu cywilnego umowa sprzedaży, zamiany, darowizny, przekazania nieruchomości lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia własności rzeczy co do tożsamości oznaczonej przenosi własność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są

rzeczy oznaczone tylko co do gatunku, do przeniesienia własności potrzebne jest przeniesienie posiadania rzeczy. To samo dotyczy wypadku, gdy przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są rzeczy przyszłe.

W związku z powyższym zgodnie z zasadą podwójnego skutku zawarcie przez strony umowy sprzedaży przeniosło własność pojazdu na kupującego tj. oskarżonego i oskarżony jako właściciel zbył dalej pojazd, który w ramach sprzedaży komisowej nabył K. G.. Wraz z zawarciem umowy nastąpiło przeniesienie posiadania pojazdu na oskarżonego. W dacie orzekania pojazd jest zatem własnością innej osoby tj. K. G.. Z tych względów możliwe jest wyłącznie naprawienie szkody poprzez zapłatę świadczenia w pieniądzu. Wartość pojazdu wynosił 5800 zł, co powoduje, że każdemu ze współwłaścicieli należne jest odszkodowanie w kwotach po 2900 zł.

Na mocy art. 230 § 2 kpk zwrócono dowód rzeczowy w postaci samochodu osobowego marki V. (...) nr rejestracyjny (...): (...) K. G. jako właścicielowi jako zbędny dla postępowania karnego.

Rozstrzygając o kosztach procesu, Sąd na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 841,32 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę oskarżonego z urzędu, nadto na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków postępowania, którymi w całości obciążył Skarb Państwa oraz na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od opłaty.

z. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy z urzędu

6.10.2017r.